

Een gedicht boven de rouwkaart geeft vaak iets extra's

Op deze pagina vindt u een groot aantal voorbeelden. Aangeboden door Body & Soap

Dat is makkelijker dan zelf verzinnen in deze moeilijke periode.

Ik vraag niet naar het doel van de reis
de richting die ik volg is OK

Wie voor zichzelf leeft, leeft maar half;
hij/zij leefde voor anderen.

ik vraag niet naar de zin van de reis
de reis die ik reis is OK

-o-

-o-

Je bent niet meer
daar waar je was,
maar overal waar wij zijn.

Je was zo moe, je hebt je strijd gestreden.
Al je zorgen en verdriet behoren nu tot het verleden.

-o-

-o-

Hij hield van het leven
Ondeugd was zijn/haar grootste deugd
Zijn/haar levenslust eindeloos.

Omdat er liefde is
bestaat er geen voorbij.
In alle eeuwigheid ben jij.
Toon Hermans

-o-

-o-

Er is een vaste wet in ons leven
Als de ene deur voor ons sluit,
gaat een ander open.

Groot was zijn/haar liefde.
Groot is het verdriet.
Prachtig zijn de vele mooie herinneringen.

-o-

-o-

Ons moedertje-lief is niet meer.
Haar geest was nog helder,
Maar haar lichaam kon niet meer.

Het zijn kleine dingen die ik achterlaat
voor mijn beminden.
Grote dingen zijn voor iedereen.

-o-

-o-

Een groot gemis
een groot verdriet.
Maar herinneringen
vergeten wij niet.

Er is geen einde en geen begin aan deze tocht,
geen toekomst, geen verleden,
alleen dit wonderlijk gespleten lange heden.

-o-

M. Vasalis

-o-

we staan niet altijd stil
bij het woord "samen"
maar het is een groot gemis
als "samen" uit je leven is

Zoveel gedaan
Zoveel gegeven
Zoveel gekregen
Een bijzondere man/vrouw

-o-

De zon scheen
de vogels floten

-o-

Nu vader er niet meer is
resteert alleen de herinnering
maar die is zo geweldig dat hij daarin
voor ons blijft leven.

-o-

Leven is als sneeuw
Je kunt het niet bewaren
Troost is dat jij er was
Uren, maanden, jaren

-o-

De gloed van de avond,
het zonlicht verdwijnt,
wij lopen nu allen
in jouw licht dat schijnt.

-o-

Je was een rots in de branding
en koerste recht door zee.
Je trotseerde storm en golven
alleen had je de wind niet mee.

-o-

Vroege vogels voor het raam,
Nu vliederdunne vlinders
Zonder gerucht en van materiehaast
Het is wel tijd, wel tijd om weg te gaan.

-o-

De strijd is gestreden,
met telkens nieuwe moed.
Verbazingwekkend krachtig.
't Is op. Zo is het goed.

-o-

De strijd is gestreden,
met telkens nieuwe moed.
Verbazingwekkend krachtig.
't Is op. Zo is het goed.

-o-

Geen wind meer in de zeilen

de bloemen bloeiden
en toen werd het stil

-o-

Er is een tijd om te lachen
En een tijd om te huilen
Een tijd om te leven
En een tijd om te sterven.

-o-

Ons leven is kort
en de laatste dag
neemt met een laatste lach
ook de laatste zorgen van je weg.

-o-

De tijd heelt niet de wonden
't Verzacht alleen de pijn
Zonder jou zal er blijven
Een enorme leegte zijn

-o-

Je wereld werd kleiner
Beelden gingen vervagen
Je verlegde je grenzen
Gedachten vulden je dagen

-o-

Veel mooie herinneringen
verzachten ons verdriet.
Voorgoed uit ons midden,
voor altijd in ons hart.

-o-

Een nieuw begin,
Alleen maar licht en liefde
En geen zorgen,
Een mooie reis.

-o-

Rust nu maar uit
Je bent bevrijd uit je lijden.
Maar ach, wat is het zwaar
om van jou te moeten scheiden.

het water één groot spiegeland meer.
En in deze oneindigheid
liet jij voor het laatst je anker neer.

-o-

Nu wendt het schip de haven in.
De reis is ten einde gebracht.
Nu reeft een hand de zeilen in.
Het wordt stil; nu valt de nacht.

-o-

Mijn tijd is om, ik moet nu gaan.
Daar helpt geen lieve moeder aan.
Mocht je later nog eens naar mij verlangen:
Loop even in de wind, dan streel ik je wangen.

-o-

De dood bestaat niet.
De mensen sterven pas als ze vergeten zijn.
Zolang je aan mij blijft denken,
zal ik altijd bij je zijn.

-o-

In geluk en in gemis
leren wij wat leven is.
Nu geen schaduw meer beklijft
is 't liefde slechts die blijft.

F.H

-o-

Afscheid nemen is met zachte
handen dicht doen wat voorbij is
en verpakken in de goede
gedachten ter herinnering.

-o-

Onze weg voert niet over zacht gras,
maar over een bospad vol stenen.
Maar hij voert omhoog,
voorwaarts naar de zon.

-o-

Afscheid nemen, dat wil je niet,
het doet pijn, geeft veel verdriet.
Afscheid nemen was deze keer

-o-

Zijn/haar laatste woorden waren:
"Het is goed zo"
Moe, maar voldaan
heeft hij/zij ons losgelaten.

-o-

Het is vreemd maar
ook vreemd mooi te bedenken
dat ooit niemand meer zal weten
dat we hebben geleefd.

Rutger Kopland

-o-

Telkens als je water ziet
denk aan mij zonder verdriet.
Zoals ik ben, zoals ik was
't is goed geweest, ik ga alvast.

-o-

Voor mij is het niet erg meer.
Daarvoor is het verleden.
Wel voor jullie die ik achter liet
Vaarwel en wees tevreden.

-o-

Het liefste van het liefste
Ik kan mij niet vergissen
Dat vond ik in jou!
Ik kan je dus ook niet missen!

-o-

Maar vroeg of laat
verschijnt het land
dat elk verstand
te boven gaat.

-o-

Zijn stoel is leeg
Zijn stem is stil
Wie hem heeft gekend
weet wat dat zeggen wil

-o-

"Het is goed, vecht maar niet meer".

-o-

Als de draad wordt doorgeknipt,
voel je pas de diepte van verbonden zijn.
Als de draad wordt doorgeknipt
voel je pas de pijn van gewond en alleen te zijn.

-o-

Als het lichaam niet meer wil
en het leven wordt een lijden
kan men voor het sterven dankbaar zijn
omdat het komt als een bevrijden.

-o-

Langzaam vervagen herinneringen
gleden gedachten weg
en nam je afscheid van ons
Nu nemen wij afscheid van jou.

-o-

In je slaap ben je van ons weggleden
Van pijn heb je nu niets meer te vrezen.
Stil zal het zijn zonder hem,
nooit meer horen wij zijn stem.

-o-

En als ik dood ben treur dan niet
ik ben niet echt dood moet je weten
het is mijn lichaam dat ik achter liet
dood ben ik pas als jij me bent vergeten
Bram Vermeulen

-o-

Ik lig met open oogen in het duister
en de gordijnen aadmen op en neer,
ik heb geen lichaam en geen zwaarte meer
mijn geest is rustig en ik luister.....
Vasalis

-o-

soms horen mensen duidelijk bij elkander
je kunt het zien - die twee dat is een paar
de een is wel de één, maar óók de ander

Het is ons maar geleend,
de vele mooie dingen.
Ons onbetwistbaar eigendom
zijnde herinneringen.

-o-

Waar ik volmaakt
opnieuw ontmoet
wie ik voorgoed
was krijtgeraakt.
J.P. Rawie

-o-

Het is tijd
Jij moet gaan
Laat de tijd zoals die is
En blijf nog even staan.

-o-

Kleine zorgen kun je delen
Maar er is een soort verdriet
Dat kunnen mensen niet meer helen
En dat hoeft ook niet.

-o-

Ik blijf nu hier. Jij gaat naar daar
En daar is niet zo ver van hier.
We spreken af, ik weet niet waar
En daar ontmoeten wij elkaar.

-o-

Ze zijn ons maar geleend
de mensen en de dingen.
Wat blijft
zijn de mooie herinneringen.

-o-

Zijn/haar ogen, oren en hart
waren dag en nacht
jaar na jaar,
gericht op het geluk van anderen.

-o-

Maar de herinnering is warm,
want sterft een mens,

soms horen mensen zichtbaar bij elkaar.

-0-

Rust nu maar uit, je hebt je strijd gestreden.
Je hebt het zo ontzettend moedig gedaan.
Wie kan begrijpen, hoe je hebt geleden
en wie kan voelen wat je hebt doorstaan?

-0-

Voor jou ging het sterven niet ineens
Je hebt er moedig voor gestreden.
Niemand kan weten wat je hebt gevoeld,
ook niet wat je hebt geleden.

-0-

Waar je ook bent ik zou het niet weten,
Niet in tijd of afstand te meten,
Maar ik heb je bij me diep in mij
Daarom ben je steeds dichtbij

-0-

Waar angst zo zwaar weegt dat je alles hebt gegeven
waar jij zo hebt gestreden voor je leven.
Waar jij bent heengegaan, zonder pijn zorgen en strijd
.....(naam), je bent in ons hart voor altijd.

-0-

Zoals de dag
uit de nacht
treedt het leven uit de dood
er is liefde
die niet sterft.

Toon Hermans

-0-

Waar je ook bent, 'k zou 't niet weten.
Niet in afstand of tijd te meten.
Maar ik heb je bij me, diep in mij,
Daarom ben zo dichtbij.

Toon Hermans

-0-

Herinner mij
Maar niet in sombere dagen.
Herinner mij

gedachtenis blijft leven
in ons, altijd.

-0-

Immer week de horizon.
Nu komt de einder naderbij,
En in de stralen van de Zon
koester en verheug ik mij.

-0-

Zijn werk, zijn kracht,
Zijn interesse voor het leven,
Zijn moed zo sterk,
Hij heeft er alles voor gegeven.

-0-

Waarom zijn er zoveel vragen
Waarom is er zoveel pijn
Waarom zijn er zoveel dingen
Die niet te begrijpen zijn.

-0-

Een reiziger die de avonturen
niet uit de weg ging
en daardoor de jongen bleef
die hij altijd was.

-0-

't Liefste wat ik heb bezeten,
jaren de spil van mijn bestaan.
Vraag mij niet dit te vergeten
en gewoon weer door te gaan.

-0-

Afscheid komt vanzelf.
Dat wat je nemen moet.
Je kunt wel doen alsof het niet bestaat.
't bestaat ook niet zover het denken gaat.
C.O. Jellema

-0-

Je hebt ons abrupt verlaten,
wij zijn als verdoofd.
Leeg van binnen,

Hoe ik was, toen ik alles nog kon.

-0-

Verstrooi onz'as
In zee en alle winden
Zodat we ook in eeuwigheid
Elkaar nog zullen vinden.

-0-

Ik zit en ik dacht
Ik zit en ik wacht
Nu ben ik het wachten moe
En sluit met een glimlach mijn ogen toe.

-0-

Verder van de wereld weg
elke dag een beetje.
Dichter naar de hemel toe
elke dag een treetje

-0-

Doodgaan is niet zo erg
kan zelfs bevrijdend zijn.
Afscheid nemen van allen
die je liefhebben, dat doet pijn.

-0-

Een leven vol arbeid,
van liefde en verdriet;
ik ga u hier verlaten
treur om mijn heengaan niet.

-0-

De mens is sterk maar de dood slaat hem neer.
De dood is sterk, maar sterker dan de dood is de liefde.
De liefde vergaat nimmer meer

-0-

Leef met de gedachte
dat het begin geen einde is,
maar het einde
het begin van alles is.
Michaela Esseveld-Bax

maar gevuld met lieve herinneringen.

-0-

Zijn/haar ogen straalden liefde
Hij/zij nam elke dag met volle kracht
Zijn/haar herinnering blijft leven
en hij/zij blijft voor altijd in ons hart.

-0-

Zwevend op vleugels van gisteren
Levenddd de dag van vandaag
Dromend de dromen van morgen
Stromend je diepere laag.
Hetty A. Pouli

-0-

Flink was je je hele leven,
tot het einde moedig gebleven.
Flink wil je dat ook wij zullen zijn,
maar het afscheid doet zo'n pijn.

-0-

De wereld wordt een kamer
de stoel wordt een bed
je zwaaide nog even
gedag naar het leven.

-0-

Oneindige wind waait
door mijn lichaam, hart en ziel
en brengt mij de adem
van een nieuw begin.
Rudolf Steiner

-0-

Iets zo vertrouwd
en zo van alle strijd ontheven
niet als een einde van het leven
maar als de lente van de dood.
M. Vasalis

-0-

Vergeet haar tranen
bewaar haar gulle lach.
Zij heeft haar strijd gestreden,

-o-

Naar menselijke maat tekort,
de jaren van zijn/haar leven,
maar wat heeft hij/zij in weinig tijd
ons mateloos veel gegeven.

-o-

Waarom zijn er zoveel vragen
Waarom is er zoveel pijn
Waarom zijn er zoveel dingen
Die niet te begrijpen zijn

-o-

Kussen is het eerste tere spel
waar we 't grote leven mee begroeten.
Kussen is het allerlaatste vaarwel
van de mensen als ze sterven moeten.

Alice Cahon

-o-

Wij vermoeden dat het daar fijn is.
En als wij ongelijk hebben
dan weten wij zeker dat jij
er voor zorgt dat het er fijn wordt.

-o-

Je bent wat je diepe bezielende wens is;
Zoals je wens is, zal je wil zijn;
Zoals je wil is, zullen je daden zijn;
Zoals je daden zijn, zal je levenspad zijn.

-o-

Slechts weinig woorden
passen in een tijd van droefheid en pijn.
Moge dit gebaar
een teken van medeleven zijn.

-o-

Ik huil om de stilte na jouw bestaan,
het verdriet omdat er geen afscheid was.
Ik huil omdat jij zo eenzaam bent gegaan
omdat de dood jou zo plots heeft verrast.

-o-

dat zij vredig rusten mag.

-o-

De strijd heb je nooit opgegeven
Zelfs toen het einde werd verwacht.
Je bleef geloven in het leven
Vrolijk en vol levenskracht.

-o-

Al wat geweest is heeft mijn zegen,
ik had geen beter deel verwacht.
Ach, hoeveel heb ik lief gekregen!
met hoeveel hartstocht nagedacht!

-o-

Denk niet het is maar om het even
Dat je dit leven, leven mag.
Leef het leven door te leven
Geniet het leven, iedere dag.

-o-

'n Weg gaat altijd ergens naar toe,
zelfs een doorlopende weg.
En bij het laatste karrenspoor
eindigt de wereld nog niet.

-o-

Veel heb je ons gegeven,
veel heb je voor ons betekend.
Plotseling uit ons leven gedreven,
blijf je in onze harten leven.

-o-

Hard gewerkt, moegestreden
ging jij slapen voor altijd.
Wij weten wat jij hebt geleden
in jouw grote dappere strijd.

-o-

Als ik dood ben, zeg maar niets meer
Iedereen weet hoe ik was
Neen geen cake en ook geen koffie
Drink liever samen nog een glas
Youp van 't Hek

De grenzeloze liefde
die hij/zij naar ons heeft uitgestraald
wordt nu in eindeloze
herinneringen vertaald.

-o-

Is het leven niet mooi, maar 't gaat wel snel voorbij
als ik kijk naar foto's over vroeger van mij.
Ik ging reizen en wandelen overal heen
en kende geen moeheid, zo het scheen

-o-

Wie zich bewust is van de onbestendigheid en zich
Tevens realiseert, dat het bestaan van de mens
Enorme mogelijkheden biedt, die beseft dat hij
Geen tijd te verliezen heeft.

-o-

Zijn/haar lichaam heeft verloren
Zijn/haar liefde heeft gewonnen
Zijn/haar levenskracht was overweldigend
Wij zullen hem,/haar nooit vergeten.

-o-

Hoe vruchteloos is het zoeken naar een zin
Naar een zin die omschrijft wat wij nu voelen.
Woorden zeggen niet wat wij bedoelen
Bij zoiets zwaars als dit begin.

-o-

Als tranen een trap kunnen bouwen
en herinneringen een brug
Dan klommen wij hoog naar de hemel
en nemen wij je gewoon mee terug.

-o-

Ik heb een gezicht van het verleden
en een gezicht van de toekomst.
En elke keer als ik in de spiegel kijk
schemert het gezicht van de toekomst.

-o-

Als ik geroepen word om te gaan
laat mij dan nog even blijven staan.
Om nog eenmaal te kijken en te luisteren

-o-

En telkens zullen wij je tegenkomen.
Zeg nooit: het is voorbij.
Slechts je lichaam werd ons ontnomen,
niet wie je was en ook niet wat je zei.

-o-

Bezige handen, nu gevouwen en stil
Een leven vol ijver, zo was je wil
Nu heb je rust, met lichaam en geest
Vaak zullen wij denken aan wat is geweest.

-o-

Ik was verbaasd, verrast, verrukt,
ik heb je als een bloem geplukt.
Voor eeuwig zal je bloeien want
ik heb je in mijn hart geplant.

-o-

Hoe koud en kort en onverwacht
valt deze winter, en hoe zacht
als sneeuw die nooit meer water wordt
wanneer het nooit meer later wordt.

-o-

Geluk en droefheid trokken beide
door alles heen hun bitter spoor,
maar liefdesstorm noch wanhoop leidde
ertoe dat ik het licht verloor.

Aleksander Blok

-o-

Je bent er niet meer, het is voorbij
Al wat je deed, deed je voor mij
Voor jou is nu de strijd gestreden
Maar in mijn hart bewaar ik het verleden.

-o-

Het goede heb ik getracht te doen
Van het schone heb ik gehouden
Graag had ik hiermee doorgedaan
Maar mijn tijd is gekomen.

-o-

naar wat ik zo intens heb liefgehad.

-o-

Voor de zoon van de aarde
is de dood op aarde het einde.
Voor een kind van de geest echter is de dood
slechts het begin van een stellige triomf.

Kahil Gibran

-o-

Een mens kan na een welbestede dag
's Avonds blij en tevreden gaan slapen.
Zo kan ook sterven zijn
na een lang en welbesteed leven.

-o-

Als je ouder wordt en niet meer weet waar je bent
Als je mensen ziet maar ze niet echt meer herkent
Als je toch blijft strijden om bij ons te leven
Dan hopen wij dat je nu de rust is gegeven.

-o-

Het is niet de dood waar ik bang voor ben,
die staat voor mij wel vast.
Het is het doodgaan zelf dat ik niet ken
en dat niet in mijn leven past.

-o-

Je gaf me je liefde bezorgdheid en trouw
Ik heb genoten van die jaren met jou.
Ik weet dat het jou ook goed heeft gedaan,
maar ik zal je missen bij het verder gaan.

-o-

Hand in hand zijn wij gegaan
tot aan de drempel.
Moegestreden, maar omringd door onze liefde,
ben je moedig en dapper van ons heengegaan.

-o-

Als je lief je is ontnomen en het leed je heeft gekust
Als de storm je heeft gebroken en je lijf is uitgeblust
Stijgen soms de zoete geuren van herinneringen naar
omhoog

Zoals je geleefd hebt, zo ben je gegaan,
standvastig en vol overgave;
zo kom je op je bestemming aan,
in de hemel, die veilige haven.

-o-

Je bent niet meer in mijn leven,
maar wel voor altijd in mijn hart.
Die zekerheid is mij gegeven,
het verzacht mijn intense smart.

-o-

Een hoge kreet trekt scherp zijn zilvervoor.
Dan gaat de vogel in de nacht teloor.
Ik ben ontwaakt. Gij hebt mij opgeroepen.
En ademloos volg ik uw lichtend spoor.

-o-

Wij vinden geen woorden om het te zeggen
hoe wij je zullen missen allemaal.
Het diepste gevoel is moeilijk uit te leggen,
het hart spreekt een niet uit te spreken taal.

-o-

De tijd sterft niet
Mijn tijd is nu verleden tijd
Kijk af en toe eens om
Ween niet, maar lach
Want de tijd is al zo kort.

-o-

“Ik ben in jou: de liefde
Ik ben voor jou: de ander
Jij bent voor mij: de aarde
Die ik liefheb
Als geen ander”

-o-

De grootste prestatie
in het leven is niet om
nooit meer te vallen,
maar iedere keer
weer op te staan.

-o-

Als gekleurde lentebloemen als een mooie regenboog.

-o-

Vandaag begraaf ik jou in mij
niet in de aarde, niet in de kist
niet bij die muur daar in de ochtendmist|
daar ben jij niet
je bent veilig in mij

-o-

Hoe lang leeft een mens uiteindelijk
Duizend jaren of slechts één
Is het een week of zijn het eeuwen
Hoe lang duurt de dood
Wat wil zeggen: voor altijd ?
Pablo Neruda

-o-

Want altijd de scheiding.
Altijd weer begroeten,
Gedreven door verlangen en gemis,
Tot aan het uur van 't eindelijk ontmoeten,
Waar geen scheiding is.

-o-

Jouw boek ligt dichtgeslagen
Maar voor ons zijn alle bladzijden uit dat boek
de liefste en mooiste herinnering
aan een man/vrouw zo bijzonder
die wij nooit zullen vergeten.

-o-

Het leven is als een bloem
Op het eind gaat hij verwelken
De herinnering aan de mooie bloem blijft
En het zaadje door de wind meegenomen,
zorgt dat de bloem elders weer tot leven komt.

-o-

De ouderdom verzacht het sterven.
De hand, te zwak om zich te heffen,
rust op het laken met de vrede der berusting.
De wereld werd een boomtak voor het raam,
een vogelzwerm op zoek naar zomer.
Adriaan Morriën

we hielden innig van je
echtheid en waarheid
mens zonder franje
ondanks alles ben je
op zo'n verlies nooit voorbereid

-o-

Moeder zijn is alles geven
Zorg en lijden
Liefde en leven.
Moeder zijn is alles derven
Alles en tevreden sterven.

-o-

Het laatste beetje is nu op,
veel was er te verduren.
Het kaarsje is nu opgebrand.
Voor wie het aangaat is 't niet erg.
Zij heeft zich moegestreden.

-o-

Hij was voor ons:
een kameraad en echtgenoot
een vriend en vader
een speelmakker en opa
maar bovenal een goed en integer mens.

-o-

Was ik een snelle vogel, frank en vrij,
drong mijn horizon zich naderbij,
met steeds kortere tussenpozen.
Nu heb ik een nieuwe weg gekozen
Treur niet lang, mijn beproeving is voorbij.

-o-

Vriendelijkheid en geduld
waren herkenbaar in jouw leven.
Wilskracht en kennis
hebben ons nog een paar
dierbare jaren erbij gegeven.

-o-

Draag mij door het diepe water,
waar ik zelf niet meer kan staan.
In uw armen ben ik veilig,
wanneer U mij draagt,

-o-

Laat het verleden los,
droom niet over de toekomst,
hecht niet aan het moment.
Steek over naar de andere kan van de rivier
waar leven en dood niet langer bestaan.

-o-

Ik sta in de garderobe
met mijn jas in mijn handen.....
Mijn dierbaren vragen nog even te blijven...
Maar het is prachtig geweest, echt waar
Het is tijd om te gaan....

-o-

Leven is eeuwig
en liefde onsterfelijk
en de dood is slechts een horizon
en een horizon is niets dan een
grens aan ons gezichtvermogen

-o-

Jouw leven was als een bloem
Al kun je haar niet eeuwig bewaren.
De schittering in jouw ogen gaf ons
Levenskracht en warmte.
Zo was jij er voor ons al die mooie jaren.

-o-

Ik heb het leven lief gehad,
Zo omarm ik ook het eeuwige.
Wie mij lief heeft, heeft ook het leven lief.
Heb verdriet maar vindt het plezier weer terug,
Alleen om mij dat plezier te doen.

-o-

Wij wisten dat het onvermijdelijke zou komen
maar wij wisten niet dat het zo snel zou zijn.
Hand in hand zijn wij gegaan tot aan de drempel
Moegestreden, maar omringd door onze liefde
ben je vredig van ons heengegaan.

-o-

De lading bestaat uit vele herinneringen.
De korte tijd met zware averij leek eindeloos.

als ik niet verder kan gaan.

-o-

Ach wat haat ik
Liefde
Verpakt in tijd
Tranen
Met de smaak van
Afscheid

-o-

Veel te vroeg...
maar het is genoeg.
Wel wat moe
van al dat gedoe!
Ik ben voldaan,
ik mag gaan.

-o-

Er is niets dat moeilijker is
Dan de dingen te wensen en
Te aanvaarden zoals ze zijn.
Wij vragen allemaal "Waarom?"
Het antwoord verstilt
Daar er geen antwoord is.

-o-

Ik veeg de tranen van mijn gezicht,
ik zou wel uren kunnen kijken,
naar hoe je hier nu voor mij ligt.
Je leefde altijd met de dag,
maar de laatste tijd als ik je zag,
had je niet meer de kracht voor een lach.

-o-

Wanneer de lente komt
En als ik dan dood ben
Zullen de bloemen net zo bloeien
De bomen zullen niet minder
groen zijn dan vorig jaar
De werkelijkheid heeft mij niet nodig
Fernando Pessoa

-o-

Wieg me rond de aarde!,
Laat me de zee berijden!,

Nu is het schip gereed, de Loods is aan boord,
de trossen kunnen los.
De kapitein vaart uit.

-o-

Rozen als afscheid
Rozen vol rouw
Rozen vol liefde, enkel voor jou
Als blijk van dank voor jouw bestaan
Waarin wij een eindje mee mochten gaan.

-o-

Ik heb een steen verlegd in een rivier op aarde
nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten
ik leverde het bewijs van mijn bestaan
omdat door het verleggen van die ene steen
de stroom nooit meer dezelfde weg zal gaan.
Bram Vermeulen

-o-

Al jaren geleden raakten wij jou kwijt.
Bijna onopgemerkt werd jouw ego verduisterd.
Maar toen het drama tot ons doordrong,
was er geen weg terug
en zijn wij nu aan de leegte gekluisterd.

-o-

De zon en de zee
zijn sneeuw witte rozen
De maan en de sterren
twee blauwe matrozen
Kom laat ons teruggaan
naar het paradijs

-o-

Loslaten
Er ruist een glimlach boven zee
er klink een zacht vaarwel
een meeuw vliegt naar de horizon
de wind weet van de pijn
een moeder is gestorven.

-o-

Twee woorden
Wil en kracht.
Aan het einde restte nog slechts de wil.

Laat mijn leven een zegetocht zijn,
Met een eeuwige bries in de rug
En de eindeloze zee vóór mij!
Herman Melville

-o-

een geest zo sterk als een beer
een lichaam uiteindelijk toch te teer
een wijsheid niet te evenaren
een wilskracht haast niet te bedaren
een vechtlust bijna niet te temmen
alleen iets bovenmenselijks kon dit remmen.

-o-

Met alle dierbaren om je heen
was het gevecht toch voor jou alleen.
Ondanks je ongelijke strijd
raakte jij je humor niet kwijt.
Je nam afscheid zoals je was,
trots, intelligent en moedig.

-o-

Binnen in mij huist een kind
dat klein wil blijven.
Schuilen wil ik in een veilig oord,
hopend op een nieuwe wereld
waar geen pijn of angst mijn
blijheid ooit verstoort.

-o-

't Verlies was er al voor het einde
De rouw al eer het afscheid kwam,
Toen die ellendige verwarring
bezit van je gedachten nam.
Wij voelden mee, je stil verdriet
Nu rouwen wij, doch treuren niet.

-o-

en nu ik dood ga
treur dan niet
ik ben niet echt dood
moet je weten.
't Is maar stof dat ik achterliet
Dood ben ik pas
Als iedereen mij is vergeten.

Weg was de kracht.
Rust in Zijn hand,
Jouw taak is volbracht.

-o-

Zoals een boot heel langzaam
achter de horizon verdwijnt,
zo hebben wij de laatste jaren
stap voor stap
afscheid van je moeten nemen,
wat blijft zijn onze herinneringen.

-o-

Geef mij de rust om te accepteren
wat ik niet veranderen kan.
Geef mij de moed om te veranderen
wat ik wel veranderen kan
Geef mij de wijsheid om het één
van het anderen te kunnen onderscheiden.

-o-

Ik blijf aan je denken
In gedachten en dromen
Wil je al mijn wensen schenken
En laat ze maar komen
Langs de warme zonnestralen
Die voor jou mijn liefde vertalen.

-o-

Als de pijp krijt die het leven is
verkruid en verschreven is
en de wis over het bord is gegaan
geeft dat de tekst gelezen is
dat iets van wat mijn wezen is
in jou blijft voortbestaan.

-o-

Dank je voor de hand die je toestak
Dank je voor de zorg die je bood
Dank je voor de woorden die je sprak
Dank je voor de glimlach die altijd te zien was
Dank je voor alles wat je gaf
Het was groots.

-o-

Je bent de wedstrijd aangegaan

-o-

Tussen jou en ons
ligt de afstand
Van continent en oceaan
Maar jou en ons
Scheidt niets
Want ons hart
is met jou meegegaan

-o-

Hij/zij was er altijd
voor iedereen
met raad en daad
nog zoveel te doen
zoveel te geven
nog niet klaar
in dit leven.....

-o-

Vroege vogels bij het raam
Nu vliederdunne vlinders
Zonder gerucht van materie
Haast ontdaan.
Het is wel tijd
Wel tijd om weg te gaan.
M. Vasalis

-o-

Langzaam zie ik hen gaan
Die ik nog bij mij had,
De bocht om van het pad.
Van goud doorschonen stof,
Dan wordt het in het hof
Nog stiller dan voorheen.
De liefsten, één voor één.
Ida Gerhardt

-o-

Strooi uit mijn as
voor alle winden,
dat wat mijn lichaam was
de weg kan vinden
naar alles wat het eens beminde,
naar wolk en zee
en zich daarmee verbinden

Je wilde hier nog lang niet weg
Je wilde nog zo graag bij ons zijn
en geheel terecht.
Maar je verloor dit gevecht
Het was een ongelijke strijd.

-o-

Treur niet om mij,
straks bloeit weer de jasmijn
en geurt de kamperfoelie
Erger zou het wezen
als zij verdwenen waren
en ik er nog zou zijn.

-o-

Tot het laatst wilde je leven,
door een sterke wil gedreven.
Je geest was nog op volle kracht,
maar over je lichaam had je geen macht.
Groot is de leegte die je achter laat
Mooi zijn de herinneringen die blijven.

-o-

Een moeder, dat is 't mooiste wat er is
Als zij er niet is, dan pas is het mis.
Zij geeft je haar leven, in 't prille begin.
Als zij er niet is
dan merk je pas een zeker gemis.
'K wou dat "mama" er was.

-o-

'k ging niet naar de kerk, geloofde wel in "God"
Heb gepoogd hier goed te leven zeker
naar zijn grootst gebod.
Het is de naastenliefde denk daar aan
Zij die dit eerlijk geven
kunnen rustig sterven gaan.....

-o-

Altijd bezige handen, nu gevouwen en stil.
Energiek, intens geleefd, zo was jouw wil.
Nu heb je rust, met lichaam en geest.
Het blijft ons zo dierbaar, wat is geweest.
Een groot gemis, het doet ons pijn,
Maar we weten, dat je altijd bij ons zult zijn!

-o-

Wanneer een bleke zonnestraal
zich langs m'n venster spoedt
als laatste lieve groet,
dan is 't uur gekomen
om stillekens te dromen.
Het uur der schemering
waarin op 'n tijdloos ogenblik
het licht en duister samenvlieen
tot Eén.

-o-

Naast de vreugde brengt het leven
ook heel vaak zorgen en verdriet.
Vreugd en verdriet zijn nauw verweven,
tot hoger doel, al zien wij 't niet.

Zo moet je dus voor alles danken
voor alles wat het leven biedt.
En niet alleen voor vreugde en voorspoed
maar zelfs ook voor je verdriet.

-o-

Het huis is leeg en koud
als ik je stem niet hoor
de tafels, stoelen en het bed
het stelt niks meer voor
een boom zonder takken
'n hemel zonder blauw
mijn lief, dat is een dag
zonder jou

-o-

ik had het leven lief
de mensen en de dieren
de zeeën en rivieren
de bergen en de dalen
de warme zonnestralen
en valt het doek dan dicht
nog even op het leven
een laatste glas geheven
ik had het leven lief

-o-

Waarom al dat vechten?
Waarom al die pijn?
Je wilde hier niet weg,

-o-

Stil ben je van ons heengegaan,
Je hebt altijd voor ons klaargestaan.
Geborgenheid en liefde heb je gegeven,
Zo was je hele leven.
Je was een schat voor ons allen,
Je te moeten missen zal ons heel zwaar vallen.

-o-

Zover we konden zijn we met je gegaan.
De laatste fase moest je alleen doorstaan.
Moeder, je was een schat voor ons allen.
Je te moeten missen zal ons zwaar vallen.
Diep trots zijn we zo'n moeder te hebben gehad.
Je blijft altijd bij ons, diep in ons hart.

-o-

Mijn avond gaat vallen, het wordt kil om mij heen.
Straks moet ik vallen en laat jullie alleen.
Vergeving voor fouten en voor wat mis is gegaan
Maar kom in mijn nacht dicht om mij staan.
De tranen in mijn ogen doen niet zo zeer
Als jullie mij troosten voor de laatste keer.

-o-

Slechts wie kan weggaan en tot reizen is bereid
ontkomt aan de verlamming die de sleur ons brengt.
Misschien stuurt ook het stervensuur ons ooit,
heel jong nog, nieuwe oorden tegemoet
De oproep die het leven aan ons doet, sterft nooit
Welaan dan, neem afscheid, en wees gezond!

-o-

Beetje bij beetje moest jij ons verlaten.
Wij konden niet zo goed meer met je praten.
Die blik, die stilte deed vaak zeer.
De vader/moeder en opa/oma van vroeger was je niet meer.
Maar nu je voorgoed bent heengegaan,
zeggen wij "Bedankt" voor alles wat je hebt gedaan.

-o-

Samen plezier, samen op reis,
samen een eenheid, samen eigenwijs,
samen kwaad, samen weer goed,
samen verdriet en samen weer moed.
Nu verder zonder hem/haar, dat doet pijn,

je wilde bij ons zijn.
De strijd was oneerlijk
en geheel niet terecht.
Je wilde nog graag verder,
maar verloor dit gevecht.

-o-

Maar vroeg of laat
verschijnt het land
dat elk verstand
te boven gaat.
Waar ik volmaakt
opnieuw ontmoet
wie ik voorgoed
was kwijtgeraakt.

-o-

Zwaar werden de dagen
en lang duurde de nacht
Hoe moeilijk is het vechten
bij het ontbreken van kracht
Maar ondanks je verlies
van de strijd om het leven
Heb je ons door jou steun en geloof
een mooie nalatenschap gegeven.

-o-

midden in 't leven
nog zoveel te geven
ideeën en plannen te over
in één keer voorbij
voor ons was je een kei
enig in zijn soort
we zetten ons leven
in jouw gedachten voort.

-o-

Zoals een bloem zo is 't leven
't begin is teer en klein
de één die bloeit uitbundig
de ander geurt heel fijn
sommige bloemen blijven lang
weer anderen blijven even
vraag niet bij welke bloem je hoort
dat is 't geheim van 't leven

-o-

te weten nooit meer samen te zijn.

-o-

Achter je ligt een leven van werken en plicht
en juist dat bepaalde in alles jouw gezicht.
Flink was jij je hele leven,
moedig ben je tot het einde gebleven.
Flink wil je nu dat wij zullen zijn
maar afscheid nemen van jou doet zo'n pijn.

-o-

Zwijgzaam stil en zonder klagen
wilde jij je ziekte dragen.
Je vocht met al je levenskracht,
voor elke nieuwe dag en nacht.
Zó ben je langzaam moegestreden
uit ons midden weggeleden.

-o-

Wat was je sterk en arbeidzaam
Steeds heb je voor iedereen klaargestaan
Flink was jij je hele leven
Moedig ben je tot het eind gebleven
Flink wil je nu dat wij zullen zijn
Maar het afscheid nemen doet zo'n pijn.

-o-

De regen en het leed te allen tijde,
het komt tenslotte op hetzelfde neer:
wij hebben tegen het oneindig lijden
uiteindelijk maar een gering verweer.
Ik denk aan alle dingen die we zeiden
want al die dingen zeggen we niet meer.
Jean Pierre Rawie

-o-

En nu nog maar alleen
het lichaam los te laten -
de liefste en de kinderen te laten gaan
alleen nog maar het sterke licht
het rode, zuivere van de late zon
te zien, te volgen - en de weg te gaan.
Het werd, het was, het is gedaan.
Vasalis

-o-

Wij weten niet wat komen gaat,
Wij tasten in de toekomst
Bang voor wat ons overkomen kan.
U houdt ons vast,
U richt ons op
Als wij struikelen en vallen
U weet een weg
Altijd.

-o-

Je hebt iemand nodig
stil en oprecht
die als het erop aankomt
voor je bidt of voor je vecht.
Pas als je iemand hebt
die met je lacht en met je grient,
dan pas kan je zeggen
ik heb een vriend.

Toon Hermans

-o-

Als ik dood ben,
niet die theatrale rouw
neem wat franse kaas
wat stokbrood en wat wijn
ik wil ook niet
in een vaasje op de schouw
ik wil gewoon
een stukje kerkhof zijn.

Toon Hermans

-o-

Sterven doe je niet ineens
Maar af en toe een beetje
En alle beetjes die je stierf
't is vreemd, maar die vergeet je
Het is je dikwijls zelf ontgaan
Je zegt: "ik ben wat moe",
Maar op een keer dan ben je
Aan je laatste beetje toe.

Toon Hermans

-o-

De dood is niet braaf
en de dood is niet stout
de dood is niet jong
en de dood is niet oud.

ik denk aan je terug in stralende zon,
hoe het was toen je alles nog kon.
Een geest zo sterk als een beer,
een lichaam uiteindelijk toch te teer.
Een vrijheid niet te evenaren,
een wilskracht niet te bedaren.
een vechtlust niet te temmen.

-o-

Onverwacht en onverklaarbaar
komt ineens het stille verdriet.
Over onze wangen rollen tranen,
die hopelijk niemand ziet.
Ongeremd en slecht aanvaardbaar,
komt van binnenuit de pijn.
Vooral als wij ons beseffen,
dat jij nooit meer bij ons zult zijn.

-o-

Eens wil ik rusten in de koele grond
van het kerkhof, bij het stadje
waar ik ben geboren,
onder de oude, zware bomen,
vergeten door mensen
zal het ruisen van de bladeren
mij vergezellen tot in lengte van dagen.

-o-

Ik voel nog in mijn hand
het laatste drukken van je handen.
Daarin lag nog wat leven
daarin lag reeds de dood.
Daarin lag al die liefde
sinds jaren mij gegeven
die jij in één druk
voor eeuwig in mij sloot.

-o-

ik zie je handen voor mij liggen
eens zo vaardig, nu zo stil
duizend dingen, duizend zaken
die ik nu opeens nog weten wil.
Ik wil met je praten je horen vertellen
Ik weet, het kan niet meer
In mijn gedachten zal je altijd bij mij blijven
Ik zal je missen, elke dag weer.

De dood is geen warmte
geen ijzige kilte
de dood is een veilige
heilige stilte.

Toon Hermans

-o-

Je zag ons niet meer
maar wij zagen jou
Je voelde ons niet meer
maar wij voelden jou
Hoe jij. zo mooi
bij ons lag
Vergeten wij nooit
al was het slechts één dag.

-o-

En nu is het einde in zicht
nu ben ik bang, hoe zal het zijn?
nu wordt ik bescheiden en zo klein
blijf duisternis of wordt het licht?

Toen hoorde ik een stem: o mens
ik ben je immers voorgegaan
je komt daar niet alleen te staan
bij het overschrijden van die grens.

-o-

De bomen komen uit de grond
en uit hun stam de twijgen
en ied'reen vindt het heel gewoon
dat zijn weer bladeren krijgen.
We zien ze vallen op de grond
en dan opnieuw weer groeien
zo heeft de aarde ons geleerd
dat àl wat sterft zal bloeien.

-o-

De mensen van voorbij
Zij worden niet vergeten
De mensen van voorbij
Zijn in een ander weten.
Bij God mogen zij wonen
Daar waar geen pijn kan komen.
De mensen van voorbij
Zijn in 't licht, zijn vrij.

-0-

Als je je voet op de andere oever zet
En het blijkt de hemel te zijn
Als je dan door een hand wordt aangeraakt
En het blijkt Gods hand te zijn
Als je dan muziek hoort
en het blijkt bevrijding te zijn
Dan ben je niet heengegaan
Maar naar Huis gegaan.

-0-

Ga nooit weg zonder te groeten,
ga nooit weg zonder een zoen.
Als je het noodlot zult ontmoeten,
kun je het nooit meer doen.
Ga nooit weg zonder te praten,
dat doet een hart zo pijn.
Wat je 's morgens hebt verlaten,
kan er 's avonds niet meer zijn.

-0-

Een mengeling van pijn en tranen
slechts af en toe een sprankje hoop
gedreven door een sterke wilskracht
hoewel het onheil nader sloop.
Je gedachtenis zal immer blijven
te vroeg ben je van ons heengegaan
we houden van je en zijn je dankbaar
voor alles wat je hebt gedaan.

-0-

Tijdens je leven heb jij je naam,
zonder meer eer aangedaan.
Je liefde, warmte en zorgzaamheid
kon je aan vele mensen kwijt.
Dat gaf jouw leven grote inhoud.
Daarom is het voor ons nu zo koud.
Wij zullen proberen
op fijne herinneringen te teren.

-0-

De wereld is wonderlijk leeg zonder jou
Er staat maar zo weinig meer in
De lucht is aldoor zo hinderlijk blauw
Waarom? Wat heeft dat voor zin?
De merel zit zachtjes te zingen in 't groen
voor mij hoeft ie heus zo z'n best niet te doen

-0-

De tijd, het stromende getij
gaat nu zo snel en het verval
zo steil, alles werd weggespoeld.
Kom nu forellen, mijn herinneringen
springt met de verse krachten
en met de eerste wilde geuren
tegen de stroom.

M. Vasalis

-0-

Ik heb genoten van jouw liefde
van je lach van elk moment
van je gehouden als geen ander
omdat niemand je zo kent
ook al gaan we elk een kant uit
toch blijf jij mijn Godsgeschenk
er gaat geen dag voorbij
dat ik niet aan jou denk.

-0-

Wanneer je jezelf hebt gegeven
aan het einde van je leven
en de dood komt je omarmen,
is het de vonk van je leven
waaraan ons hart zich kan warmen.
De dood lijkt zo definitief
aan het eind van je bestaan,
maar waar ik sta, daar zul jij gaan.

-0-

als ik niet meer hier woon
in het land van jou en mij
bedenk dan dat ik ergens ben
zonder land en jaargetij
ik zweef daar door de ruimte
lichter dan een veer
en kijk zonder zorgen
liefdevol op jullie neer

-0-

Iedere dag een beetje,
steeds meer leverde je in.
Je wereld werd steeds kleiner,
wij pasten er bijna niet meer in.
Zoveel vragen, zonder antwoord,
wat ging er nog allemaal in je om.

De wereld kan vol geluk zijn, maar in nu leeg, zonder jou.....

-o-

Je was een man van weinig woorden,
duidelijk herkenbaar voor degenen
die bij je hoorden.
Een man, vader en opa waar je op kon bouwen
met een woord waarop je kon vertrouwen.
Achter je ligt een leven van werken en plicht
en juist dat bepaalde in alles jouw gezicht.
Zo bescheiden ben je gestorven.

-o-

Zomaar het eind

Zomaar
Zomaar de lach van een spelend kind
Zomaar een groet van een kennis of vriend,
Zomaar de wisseling van dag en nacht
En dan plots zomaar het einde
Net toen je het niet had verwacht.

-o-

Zij zag het leven in vrolijk licht
zij was de zon, een bloem, een vriendelijk gezicht.
Zij deelde ons haar geluk hier op aarde,
zij hecht aan het leven zoveel waarde.
Nu is zij van ons heengegaan,
maar laat ons niet met lege handen staan.
Haar lach en blijdschap zullen verder leven,
Mam, bedankt voor alles wat je hebt gegeven.

-o-

Vaarwel mijn lief,
in mijn gedachten
blijf je bij mij zolang ik leef.
Wat heb je van het leven nog te verwachten
de vraag is: "of ik daar nog om geef"
Je pijn en lijden kon ik je niet besparen
Het scheiden van jou is mijn grootste smart.
Slechts je laatste kus kan ik bewaren
Voor altijd in het diepste van mijn hart.

-o-

Nu moet ik verder zonder jou.
Jouw stem zal ik nooit meer horen,

Steeds proberen alles te begrijpen
en steeds weer afvragen: Waarom?

-o-

Alles waar je echt van houdt,
zal je warmte blijven geven
ook al is het niet gebleven
of geworden wat je wou.
Het blijft altijd een deel van jou
en een stukje van je leven

-o-

Ik heb je niet verloren
daarvoor gaf je mij zoveel
wat je me zei, dat blijf ik horen
Van wat ik ben, ben jij een deel.
Ik kan je overal nog horen,
in wat ik doe in wat ik laat.
Jij was en blijft voor mij een zegen,
waarvan het spoor steeds verder gaat.

-o-

Als onder de sterren van het Westen
het leven is volbracht,
zegt ook het land in het Oosten
zijn kind goede nacht.

Wie met een "jong" hart oud wordt,
zal met een stille blijmoedigheid
de vele kleine en grote narigheden
van de oude dag kunnen aanvaarden.

-o-

een wereld van mensen
zo vol macht en zo dicht
een wereld van sterren
zo zacht en zo licht
vind je rust in jouw wereld
eindeloos, gelukkig en
onwezenlijk veilig.

-o-

"Het maakt niet uit als ik dood ben gegaan
of er 'n kruis of 'n steen komt te staan
Maar als je 'n steen nodig vindt
en 'n grafschrift verzint
zoek dan 'n tekst die men altijd graag leest

nooit meer je arm om mij heen.
Ik voel mij zo hopeloos alleen.
De mooiste herinnering zal zijn
ons leven samen ...dat was fijn.
Nu heb je vrede, je ogen zijn geloken
onze sterke draad zal nooit worden verbroken.

-o-

Zij hield zó van het leven
Zij had nog zoveel te geven
Zij wrong zich in alle bochten
Heeft tot het uiterste gevochten
Rust nu maar uit, lieve
Je hebt je strijd gestreden
In een wereld zonder pijn
Hopen wij dat je gelukkig zult zijn
In onze herinnering zul je altijd blijven leven
Jij die zoveel van jezelf hebt gegeven.

-o-

Langzaam ben je van ons weggeleden,
elke dag een beetje meer.
Telkens werd je weer iets ontnomen,
de papa/mama van vroeger was je niet meer.
Wij zagen heel goed je stille verdriet
maar helpen konden wij je niet.
Het is een gemis, een stille pijn,
dat je nooit meer bij ons zult zijn.

-o-

Misschien is liefde voor een deel:
Leren loslaten,
weten wanneer het tijd is
afscheid te nemen.
Je niet door gevoelens laten belemmeren
om dat te doen
wat waarschijnlijk op de lange duur
het best is
voor degenen die ons lief zijn.

-o-

Na een strijd, moeizaam gestreden
Ging je heen, niet onverwacht.
Niemand wist hoeveel jij hebt geleden
Onuitputtelijk was je kracht
Maar ook hieraan kwam een einde
Het deed je zeer ons te laten staan.
Maar hiermee hebben wij vrede

van dat die tijd alle wonden geneest
of dat ik altijd op zoek ben geweest....."
fragment Robert Long

-o-

Je wordt geboren
en vaart door het leven.
Gaat over hoge toppen
en door diepe dalen.
Dan is het over.
Nu is er weer vrede en rust.|
't Was goed.

-o-

Alsmaar verder meegezogen
door een bovenaardse stroom.
Ver van allen die je mogen,
naar een stil verwachte droom.
In de hoge ijle sferen
daar valt alle ballast af.
Over blijft het memoreren,
van de mens die om je gaf.

-o-

Al heeft zij ons verlaten
Zij laat ons nooit alleen.
Wat wij in haar bezaten,
Is altijd om ons heen.
Als zonlicht om de bloemen,
Een ieder goed gezind.
Teveel om op te noemen,
door iedereen bemind.

-o-

Als het volle leven|
Waarin al het menselijk is verweven
Ongemerkt, geleidelijk aan
Overgaat in alleen bestaan,
Ontdaan van alle pijn en plagen
Van welgevoelen en welbehagen
Dan is aangebroken de tijd
Om te wisselen het tijdelijke
Voor de eeuwigheid.

-o-

Als de zon die straalt van geluk
Als de zon die schijnt met warmte

Omdat je nu kunt rusten gaan.

-o-

Zwaar werden de dagen,
bang voor de nacht
Hoe moeilijk is het vechten bij het
ontbreken van kracht
Maar ondanks je verlies van de strijd om het leven
Zijn wij dankbaar dat je nu eindelijk
rust hebt gekregen.

-o-

Voor de dag van morgen

Wanneer ik morgen doodga,
vertel dan aan de bomen
hoeveel ik van je hield.
Vertel het aan de wind,
die in de bomen klimt
of uit de takken valt,
hoeveel ik van je hield.
Vertel het aan een kind,
dat jong genoeg is om het te begrijpen.
Vertel het aan een dier,
misschien alleen door het aan te kijken.

Vertel het aan de huizen van steen,
vertel het aan de stad, hoe lief ik je had.

Maar zeg het aan geen mens.
Zij zouden je niet geloven.
Zij zouden niet willen geloven dat
alleen maar een man alleen maar een vrouw,
dat een mens een mens zo liefhad als ik jou.

Hans Andreas

-o-

De zon in het oosten gerezen,
daalt in het westen neer.
Er valt geen scheiding te vrezen
de zon keert altijd weer.
Als onder de sterren in het westen
ons leven is volbracht,
zegt ook het land in het oosten
zijn kinderen goede nacht.

-o-

Als ik soms denk aan het land in de tropen

Als de zon die twinkelt van humor
Als de zon die blinkt van liefde
Als de zon die altijd
een handdruk heeft voor iedereen
Als de zon die verdwijnt
Je bent en blijft als de zon in ons hart.

-o-

Oh Dood die mij m'n liefste haalt
ik laat je zonder morren
omdat er de herinnering is
die nimmer zal verdorren.
Nu 's levens zomer enden gaat
in de verte herfst gaat komen
dank voor de dagen vol van zon
en de vervulde dromen

-o-

Jouw liefde was mijn liefde
Je hart was ook een deel van mij.
Je strijd was ook de mijne
Jouw vreugde ook die van mij.
Je pijn bracht mij in tranen
Je strijd deed mij ook zeer.
Zo waren wij met de maanden,
een eenheid meer en meer.

-o-

Het is voorbij de dag is om
Ik heb mijn taak gedaan
Voorbij de ondergaande zon
hoor ik mijn uur slaan
Je ziet me bij een rotsblok
in de schaduw op de grond
Je vindt me in een sneeuwvlok
die dwarrelt in het rond
of wenk me in de stilte
en luister naar de wind
Je zult mij altijd horen
in de rust die ik nu vind.

-o-

Een leven vol arbeid
van liefde en verdriet
ik ging u hier verlaten
treur om mijn heengaan niet.
Ik ging niet naar de kerk
geloofde wel in God

waarin ik mijn jeugd heb doorgebracht
dan gaat er diep in mijn hart iets open,
dat op het licht van de zon heeft gewacht.
Dan ben ik bij hen, die mij hebben omgeven,
met de kleur en de stijl van het oosterse leven.
Ik hoor de muziek van de gamelan
en kijk weer terug op de slametan.

-o-

Als ik dood ga, hoop ik
dat jij erbij bent
dat ik je aankijk
dat jij naar mij kijkt
dat ik je hand nog voelen kan.
Dan zal ik rustig doodgaan
Dan hoeft niemand verdrietig te zijn
Dan ben ik gelukkig.

-o-

Achter de heuvels ligt een land
waar alle mensen zingen.
Je kan daar echter, naar men zegt,
niet zomaar binnendringen.
Men wordt er opgenomen in 't licht
met liefdevolle handen,
het is dan ook het zonnigste land
van alle zonnige landen.

-o-

Er zijn geen woorden voor een zieke
van wie je weet hij/zij redt het niet.
Je streelt zijn/haat wang, je ziet zijn/haar ogen,
je bent bevangen door verdriet.
Toch ben je dankbaar voor het einde
dat na zoveel moedig strijden kwam,
omdat het niet alleen zijn/haar leven
maar ook zijn/haar lijden overnam.

-o-

Als ik zo oud geworden ben
dat ik alleen de mijnen nog ken
en soms niet eens jouw naam meer weet,
pak dan mijn hand even beet
en zeg me gedag en laat mij voelen dat je me mag.
Wellicht dat ik het gevoel herken
dat ik voor iemand, iemand ben.
Herinner mij, herinner mij in stralende zon,
hoe ik was toen ik alles nog deed en kon.

heb gepoogd hier goed te leven
zeker naar Zijn grootste gebod.
Het is de naastenliefde
denk daar in Godsnaam aan
zij die dit eerlijk geven
kunnen rustig sterven gaan.

-o-

Nooit meer

als je dood bent
ben je stil
dan is er niks meer wat je wilt
dan kun je nooit meer wakker zijn
je hoeft geen pleisters meer
geen prikken en geen pillen
nooit meer tranen
Nooit meer pijn
je hoeft niks meer te willen
misschien is dood wel fijn.

-o-

Religieuze gedichten

Het is mistig
Dat doet God zo listig
Dat je de wereld vol verdriet
Voor eventjes niet ziet.

-0-

De Heer heeft gegeven
liefde in het leven
moed in het lijden,
troost bij het scheiden.

-0-

O God, ons loflied rijze omhoog,
Uw licht omstraalt de hemelboog.
Zo love de aard Uw heerlijkheid
Van nu aan tot in eeuwigheid.

-0-

Mij is de blomme een tale,
Mij is het kruid beleefd.
Mij groet het altemale
Dat God geschapen heeft.
Guido Gezelle

-0-

Je bent niet dood maar ach, ik zal je missen
zoals een mens de meest geliefde mist.
De jaren van geluk zijn nooit meer uit te wissen
en ik geloof: "God heeft Zich niet vergist....."

-0-

De levensbaan is afgelopen,
de grens bereikt met laatste kracht,
de hemel gaat nu voor hem/haar open,
hij/zij is voor eeuwig thuisgebracht.

-0-

Al kunnen herinneringen niet verdwijnen
Je hebt zolang bij ons leven gehoord.
Toch zal Gods licht in de toekomst schijnen,
De dood heeft niet het laatste woord.

-0-

Uit Gods hand
ontving ik mijn leven,
onder Gods hand
leef ik mijn leven,
in Gods hand
geef ik mijn leven terug.

-o-

Boven akkers, stad en land
mag je God nu loven.
Kleine vogels in Gods hand,
vlieg omhoog, naar boven.
Vlieg omhoog en vlieg voorgoed,
vlieg de vrijheid tegemoet!.

-o-

Laat mij nu gaan
Ik heb genoeg geleden en doorstaan.
Het lopen, praten, mijn toekomstdromen
Zijn stuk voor stuk aan mij ontnomen.
Laat mij nu gaan in deze lange donker nacht
Naar het licht waar Hij in liefde op mij wacht.

-o-

Heer,
het is nacht, het is donker, het is stil,
en ik ben alleen
maar als ik zacht met u praat
is het donker anders donker
de stilte is anders stil
de nacht is anders nacht
en ik ben anders alleen
Toon Hermans

-o-

Laat mij slapend op U wachten
Ja dan slaap ik zo gerust
Geef mij heilige gedachten
en wees in de slaap mijn lust.
't Lichaam slaapt maar 't harte waakt
daar het zich in U vermaakt.
Laat mij stil bij Jezus wezen
want dan heb ik niets te vrezen.

-o-

Thuis

Als je de voet op de andere oever zet
en het blijkt de hemel te zijn.
Als je dan door een hand wordt aangeraakt
en het blijkt Gods hand te zijn.
Als je dan muziek hoort
en het blijken engelen te zijn
dan ben je niet heengegaan,
maar naar huis gegaan.

-o-

Wees maar niet bang wanneer de nacht zal komen.
Juist als het donder is, ben ik je zeer nabij.
Ik wil Mijn liefde over je doen stromen.
Mijn moede kind, vertrouw je toe aan Mij.
Geef Mij je hand.
Durf je zo te vragen met Mij te gaan.
Ik zal je Helper zijn.

-o-

Heer, bidden lukt niet altijd
hoe goed ik het ook bedoel.
Maar als het lukt,
dan sluit de cirkel
en voel ik diep van binnen
de heelheid die er is
tussen U en mij.

-o-

Je wereld werd steeds kleiner
de deur ging langzaam dicht.
Iedere dag toch verder
jouw reis naar het eeuwige licht.
Zoveel vragen zonder antwoord
wat ging er in je om?
Niemand kan het nog vertellen
alleen God die weet waarom.

-o-

Ook dan

Ook als het koud is in je hart en je geen warmte uit kunt stralen;
ook als je denken je verwacht en je moet gaan door diepe dalen;
ook als je niets dan zorgen ziet en je alléén moet door de dagen
ook als je eenzaam je verdriet en onbegrepen pijn moet verdragen;
ook als je zelfs geen woorden vindt voor je ontmoedigde gedachten;
ook dan zoekt God Zijn moede kind dat klein en stil op Hem blijft wachten;
en wie zichzelf zo machteloos zo moe voelt en zo vol zorgen,
die troost Hij zo een moeder troost, die houdt Hij in zijn hart geborgen.

-o-

Vanwaar zijn toch die stemmen,
die dwalen door mijn hoofd.
Mijn hart zo nauw omklemmen
verward en nooit geloofd?
Van waar zijn toch die stemmen?

Hoe kan ik ze ontvluchten?
Zij breken veel in mij
en dragen wrange vruchten,
die drijven tot razernij.
Hoe kan ik ze ontvluchten?

God, zucht mijn laatste rede
Uw almacht is zo groot,
geef mij toch uw vrede
en stilte voorbij de kilte van de dood.
God, zucht mijn laatste rede
Toon van Heereveld

-o-

Onze namen,
ze staan gegroefd
in de palmen
van Uw Handen.

Onze namen,
hier maar tijdelijk
maar boven
voor altijd.

Onuitwisbaar gegroefd
in dezelfde handen
die mij hebben gedragen
toen ik het op aarde
moeilijk had.

U riep mijn naam
op het einde
van mijn bestaan.

Die handen hebben mij
toen naar U togedragen
ik zag toen in Uw Hand
mijn naam.

-o-

Teksten in de Friese taal

Elk libben hat sin
is men yn frede stjert.

-o-

Tank foar alle goede soargen.

-o-

In ljocht giet ut
en skynt net mear.

-o-

Stjerre yn frede dat is:
mei 'n gerêst hert jins eagen slute kinne.

-o-

It like allegear sa moai
wy hiene it goed meiinoar.
Do wiest sa libben
en wy hiene noch sa folle plannen.
In protte minsken hawwe dyn freonskip ûnderfûn.
Wy sille dy tige misse.

-o-

Wy sille dy rêst gunne
al is tol drôvens ús hert.
Dyn lijen oansjen, dy net helpe kinne
dat wie ús grutste smert.

-o-

Wat frjemd, datsto der net wêze silst
wannear 't wy wer nei hûs gean sille.
Do silst net yn de keamer weze
en ús omearmje, as eartiids.

-o-

"Hieltyd opnij begjinne,
dat is libbensmoed"

-o-

Oant no ta hasto ús laat
Do joechst ús alle krêft
Mei ús beiden strieden wy de striid
dy't no folbrocht is.

-o-

Sa folle soarten fan fertriet
ik neam se net
mar ien, it ôfstan dwaan en skieden
En net it snijen docht sa sear
maf it ôfsnien wêzen.

M. Vasalis

-o-

Dat libjen striid is, wisten wy beide
Ek wat echte freonen wiene
Beide hâlden wy fan de fûgels,
de blommen en de see
Betanke. . . foar alles,
't is te folle om te neamen.

-o-

Troch de triennen fan dizze oere
slûpt syn/har glim
syn/har eagen, syn/har stim,
mar foaral syn/har hert.

-o-

"Hân yn hân binne wy gien
oan de drompel ta
skjin oan ein, mei leafde om ús hinne,
hast my ferlitte moatten"

-o-

De leechte dy't er / se efterlit
kin nimmen weinimme,
yn bliuwende leafde betinke wy
wat er / se foar ús betsjut hat

-o-

As libjen lijen wurdt,
is rêsten goed

-o-

"Syn / har hannen hawwe foar ús wurke,
syn / har hert hat foar ús kloppe,
syn / har eagen hawwe us oan it lêst ta socht,
hy / sy hat syn / har taak folbrocht
hy mei rêste yn frede"

-o-

It lêste bytsje is no op
der wie gâns te ferduorjen
It kearske is no opbaarnd
Dôve binne alle fjurren

-o-

Ôfskie nimme is
mei tankbere hannen oannimme
al wat it oantinken wurdich is

-o-

Tank, goede freonen
foar al it moaie dat
wy mei-inoar belibbe hawwe

-o-

Om heit / mem hinne is't no stil
nettsjinsteande syn / har libbensmoed en
sterke wil
Nei in wurksum en dreech bestean
hat er / se syn / har lêste striid
opjaan moatten
Wy steane mei ús fertriet allinne
syn / har plak is leech,
want hy / sy gie fan ús hinne

-o-

Krekt no'st der net mear bist
silst altyd by ús wéze

-o-

De minsken syn dagen binne as gers
hja bloeie as de blommen yn it iepen fjild
dan waait de wyn en se binne weiwurden

-o-

"Dêr't de beam falt, bliuwt er lizzen:
De dea is it wichtichste momint yn iders libben;
wês dêrom hieltyd ree de geast te jaan"

-o-

"Rêst no mar út,
do hast dyn striid striden
Do hast it as in moedich minske dien
Wa kin begripe watsto lit hast?
Wa kin fiele watsto trochstien hast?"

-0-

'n Ofskie is swier as 't moai west hat
mar ik bliuw altyd by dy, do libbest yn myn geast

-0-

Noch hast (omtrint?) neat,
sa jong en ûnwittend;
mar dochs sa grut en moai,
watsto foar ús betsjut hast

-0-

Foar my is it net slim mearD
êrfoar is it ferliden
wol foar jimme dy't ik efterliet
Farwol en wês tefreden

-0-

De grutte stilte moast no stadichoan mar komme
ynstee fan al de gjalpen dy't de wrâld jout. . .
De grutte stilte mei syn deadske dreamen
dy't hiel ús lyts gedoch ynienen
te spot makket

-0-

Myn taak is folbrocht,
jim leafde foarinoar moat bliuwe.

-0-

Sa as in blêd fan de beammen delkomt,
sa giet in libben út dizze ierde
De fûgels sjonge fierder

-0-

Do wiest in man / frou fan net folle wurden
Dúdlik werkenber toar dejingen
dy't by dy hearden
In man / frou, heit / mem in pake / beppe
dêr't men op bouwe koe
mei in wurd
dêr't men op fertrouwe koe
Efter dy leit in libben
fan wurkjen en plicht
en krekt dat bepaalde
yn alles dyn gesicht
sa beskieden ast libbe hast
sa beskieden bist ferstoarn.

-o-

Wês leafdefol foar inoar / elkoar

-o-

Myn fêste regel hat altyd west:
ik jou eat pas foargoed op,
as ik der folslein wis fanbin dat der
alhiel neat mear oan te dwaan is;
en no is it dan safier. . .

-o-

Nea freegjend
nea kleiend
altyd alles yn himsels / harsels dragend
wie er / se in stipe foar in gân's minsken.

-o-

Hy / hja hie de wil om te libjen,
mar net mear de krêft

-o-

Grut wie dyn ynset foar alles
mei dy fierder libje yn us

-o-

Dyn leafde sil altyd by ús bliuwe.

-o-

Sûnder te kleien hat er / se moedich striiden
alles yn it libben fûn er / se sa moai
Hy / sy sei faak: "t Is goed hear'
yn in libben fol leafde, wurkjen en soargjen
sa libbet er / se yn ús oantinken troch

-o-

Ferjit syn / har triennen
Bewarje syn / har golle laits
Hy / sy hat syn / har striid striiden
Dat er / se yn frede rêste mei

-o-

Dit stjerren is sa swier te ferwurkjen
Syn / har libben wie ús allegear safolle wurdich

Hy / sy wie ien fan dy stille, geastlik sterken,
dy't eltsenien, allinnich himsels / harsels net sparre

-o-

As libben lijen wurdt,
yn ierdske tsjusterens,
is stjerren befriijing
en fiert ús nei it Ljocht

-o-

Dea tij

-o-

Flauwe ferwachting
falske hope
stoar
yn it lêste Ljocht
fan dyn eagen.
Dea tij.
Dea tij
yn de skiere tiid
fan ôfskie nimmen
der't it begryp
yn waachse moast.

-o-

Do
bist
net
mear.

Simy Sevenster

-o-

Rêst sacht

-o-

Rêst
myn jonge
yn 'e holte
fan syn earm
dan sille
wy besykje
om oan
syn oare hân
fierder te gean.

Hetty van Coluuidun

-0-

oergien
fan hjir
dei en nacht
nacht en dei
nei dêr
bliuwend Ijocht
Theodora

-0-

Do woest noch safolle goed dwaan
Dyn taak wie hjir noch lang net dien tochste
Mar do moast it oerjaan
Te ier bist fan ús gien.
Jan Jepma

Engelstalige gedichten

Near or far
We love you
Wherever you are

-0-

It broke our hearts to lose you
But you did not go alone,
For part of us went with you
The day God welcomed you home.

-0-

You left us beautiful memories.
Your love is still our guide.
And though we cannot see you
you are always by our side

-0-

Though absent you
are ever near.
Stille loved - still missed,
still ever dear.

-0-

When I look up to the sky
my mind starts tripping
A tear drops my eye

-0-

Because I could not stop for Death
He kindly stopped for me –
The carriage held but just ourselves –
And immortality.

Emily Dickinson

-0-

For when the One Great Scorer
comes to mark against your name,
He writes not that you won or lost
but how you played the game.

Grantland Rice

-0-

Fly, fly little wing
fly where only angels sing
fly away, the time is right
go now, to the Light.

-0-

Those we loved, don't go away
They walk beside us every day
Unseen, unheard, but always near,
Still loved, still missed, still every dear.

-0-

Death must be so beautiful.
To lie in the soft brown earth
with the grasses waving above one's head, and listen to the silence.
To have no yesterday, and no tomorrow.
To forget time, to forgive life, to be at peace.

-0-

If hand could free you, heart,
Where would you fly?
Far, beyond every part
Of earth this running sky
Makes desolate? Would you cross
City and hill and sea,
If hands could see you free?

Philip Larkin

-0-

May the road rise to meet you,
may the wind be always at your back,
may the sun shine warm upon your face,
the rain falls soft upon your fields,

and until we meet again
may God hold you in the palm of his hand.

-o-

He was my North, my South, my West
My working week and my Sunday rest
My noon, my midnight, my talk, my song
I thought that it would last forever
I was wrong

-o-

My long journey through life
Has reached its final day
Thanks you loved ones
And thank you friends
Who came along my way

-o-

No matter how far away
No matter how fat apart
To us you will always stay
For ever close in our hart

-o-

If tears coul't built a stairway
And memories a lane
I'd walk right up to heaven
And bring you home again.

-o-

There is an old believe
That at some distant shore
Away from pain and grieve
Old friends will meet once more

-o-

We will not travel as far as we can,
But we cannot in one lifetime see all
That we would like to see or learn all
That we hunger to know.

-o-

It is easy to be pleasant
when life flows by like a song,
but the man worth while

is the one who will smile
when everything goes dead wrong.

-o-

God looked around his garden
And found an empty space;
He then looked down upon the earth
And saw your tired face
He put his arm around you
And lifted you to rest;
God's garden must be beautiful,
He only takes the best.

-o-

God's Garden
The kiss of the sun for pardon,
The song of the birds for mirth,
One is nearer God's heart in a garden
Than anywhere else on earth.
Dorothy Frances Gurney

-o-

Count your garden by the flowers
never by the leaves that fall.
Count your days by the golden hours
don't remember clouds at all.
Count your age by friends, not years.
Count your years with smiles, not tears.
Christine Bishey

-o-

When I am dead, my dearest,
sing no sad songs for me;
Plant thou no roses at my head,
Nor shady cypress tree:
Be the green grass above me
With showers and dewdrops wet;
And if thou wilt, remember.
And if thou wilt forget.

I Shall not see the shadows,
I shall not feel the rain;
I shall not hear the nightingale
Sing on, as if in pain;
And dreaming through the twilight
That doth not rise nor set
Haply I may remember,
And haply may forget.

-o-

REMEMBER me when I am gone away,
Gone far away into the silent land;
When you can no more hold me by the hand,
Nor I half turn to go, yet turning stay.
Remember me when no more day by day
You tell me of our future that you plann'd:
Only remember me; you understand
It will be late to counsel then or pray.
Yet if you should forget me for a while
And afterwards remember, do not grieve:
For if the darkness and corruption leave
A vestige of the thoughts that once I had,
Better by far you should forget and smile
Than that you should remember and be sad.

Christina Georgina Rossetti. 1830–1894
Bron: Arthur Quiller-Couch, ed. 1919.
The Oxford Book of English Verse: 1250–1900

-o-

For once the Great Umpire comes to score
behind your name
't is not wheter you have won or lost,
but how you played the came.

-o-

I wish that I could hold you
One more time to ease the pain
But my time's rus out and I got to go
Got to run away again

-o-

Only in silence the word,
only in dark the light,
only in dying life:
Bright the hawk's flight
On the empty sky
-The creation of Ea-

-o-

We shall not cease from exploration
And the end of all our exploring
Will be to arrive where we started
And know the place for the first time.

-o-

Franstalige gedichten

"Et seuls tous deux devant
tout ce qui lasse
Sans se lasser, sentir l'amour
devant tout ce qui passe,
Ne point passer.

-o-

Le malheur de l'avoir perdu
ne doit pas nous faire oublier
le bonheur de l'avoir connu

-o-

La dernière feuille

Dans la forêt chauve en rouillée
Il ne reste plus au rameau
Qu'une pauvre feuille oubliée,
Rien qu'une feuille et qu'un oiseau.
Il ne reste plus en mon âme
Qu'un seul amour pour y chanter;
Mais le vent d'automne, qui brame,
Ne permet pas de l'écouter.
L'oiseau s'en va, la feuille tombe.
L'amour s'éteint, car c'est l'hiver.
Petit oiseau, viens sur ma tombe
Chanter quand l'arbre sera vert.

Théophile Gautier

-o-

Duitstalige gedichten

Der Meister
Der die Gewissen peinigt,
Der Lehrer,
Der die Geister reinigt,
Der Freund
Der Freundesseelen eindigt.

-o-

Ist er dir jetzt im Bilde zugesellt,
Dann wird er sich auf Geisterwellen
Auch geistig oft uns zugesellen -
Und neu erschaffen wird die Welt.

-o-

Doch drängt auch nur von ferne
Dein Ton zu mir sich her
Belausch' ich ihn so gerne
Vergess' ch ihn so schwer.

-0-

Strophen

Ich gehe langsam aus der Welt heraus
in eine Landschaft jenseits aller Ferne,
und was ich war und bin und was ich bleibe,
geht mit mir ohne Ungeduld und Eile
in ei bisher noch nicht betretenes Land.

Ich gehe langsam aus der Zeit heraus
in eine Zukunft jenseits aller Sterne, und
was ich war und bin und immer bleiben werde,
geht mit mir ohne Ungeduld und Eile,
als wär ich nie gewesen oder kaum.

Hans Sahl